

Publicerad 2012-03-17 17:15 av Änglaögon

*Den här texten skrev jag efter en vaknatt med
en döende patient på min arbetsplats.*

Solnedgång

Solnedgång över livet.

I skymningsstunden

jag ber dig min vän

du behöver inte berätta hela sanningen

jag anar den redan.

Du behöver inte ta mig till havet

för att fukta mina läppar.

Du behöver inte kunna visa mig hela himlen

när jag frågar om gryningsljuset.

Såsom sommarvinden för med sig

en bris från havet.

Såsom den nya dagen

sakta torkar de daggvåta bladen

så ska du komma till mig.

Med en liten glimt,

en liten aning

och en liten bit i taget.

Ingen vet de rätta svaren

och jag behöver inga fina ord.

Glöm din känsla av otillräcklighet.

Ta min trötta hand i din

varsamt och stilla.

Möt mig vid vägskalet och vandra med mig.

Se mig som den jag är.

När jag sedan möter havet,

när jag lättar ankaret mot soluppgången

torka då ovisshetens tår från min kind

och bara håll min hand i din.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Änglaögon med Poeter.se id #40837 innehar upphovsrätten